

וכי תזבוזו זבוז תולדת ליהוּדָה לרשעכם תזבוזו ביה
זהוּא יאכל לא מדינתי ממי נז עז בקר אזי יהוד
ושמרתם מזודי ועשיתם אתם אזי יהוד ולא
תזכללו את שם קדשי ותקדשתי בתור בז ישראל
אל יהוד מלך שוכם המוציא אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לא כלדים אזי יהוד

ידבר יהוד אל משה לא אמר דבר אל בז ישראל
ואמרת אליהם מושדי יהוד אשר תקרו אטו אתם
מקראי קדש אלהם מושדי עשית ימים תששה
מלאכתם וביום השבעה שבת שבתון מלרא
קדש כל מלאכתם לא תעשו שבת דוא ליהוד

בכל מושבתיכם

אליהם מושדי יהוד מקראי קדש אשר תקרו אטו
במושלים בזבז זר אשון בארכובות עשר לזרע
בין ערבים פסז ליהוד ולזמושת עשר ים
לזרע זה זהה דמיות ליהוד שבעת ימים מזות
תאכלו ביום הראשון מלרא קדש יהוד لكم כל
מלאכת שבתך לא תעשו וזה רבתם אשר ליהוד
שבעת ימים ביום השבעה מלרא קדש כל
מלאכת שבתך לא תעשו

ידבר יהוד אל משה לא אמר דבר אל בז ישראל
ואמרת אליהם כי התבאו אל הארץ אשר אזי
גון لكم וקציתם את קצירה זבאבתם את
עמך ראיית קצירכם אל הכהן והזיף את
העمر לפניהם יהוד לרציכם ממזורת השבת גניל
הכהן ועשיתם ביום השיעוף את העמר כבש
תמים בז שגדי לשלוח ליהוד ומגוזתו שגי
עשרכים סלה לולאה בעמך אשר ליהוד ריז
ציזוז ונסכח יין רביעת ההין ולו זומן וכלי וכרמל
לא תאכלו עד עצם ביום זה עז הביאכם
את קרבן אליהם זקה שעילם לדרתיכם בכל
מושבতיכם

במזורת השבת מיום הביאכם את עמך הדגנית
שבע שבחות דמיות תהילת עד ממזורת השבת
השביעת הספרי זמשים ים והרבבתם מזוזה
זהרעה ליהוד ממושבতיכם סלה תהילת זמש התגילה
שתים שגי עשרים סלה תהילת זמש התגילה
בכורים ליהוד והרבבתם על תלוזם שבעת
כבשים דמיים בז שגה יפר בז בקר אוזן
וילם שגים ידי עלה ליהוד ומגוזתם נסכים
אשר ריז ציזוז ליהוד ועשיתם שעיר עזים אוזן
זוזאת רישג כבשים בז שגה לזוז שעטים